

HET LEVEN VAN JEZUS LES 19 → JEZUS ONDERWIJST DE GELIJKENIS VAN DE ARBEIDERS

MATTHEÛS 20:1-16

KERN VAN DE LES

Kinderen zullen zich verblijden wanneer God Zijn soevereine genade toont.

DOELSTELLINGEN VAN DE LES

Kinderen zullen in staat zijn om:

- De elementaire gebeurtenissen uit de gelijkenis van de arbeiders na te vertellen.
- Te verklaren waarom degenen die het langst werkten klaagden.
- Uiteen te zetten wat de gelijkenis bekend maakt over God.
- Te vertellen welke houding Jezus corrigeerde.

MEMORIEVERS

Matt.16:24 "Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen."

TOEPASSINGEN

- Denk eens na over hoe weinig je het verdient om verlost te worden.
- Verblijd je dat God Zijn kinderen heeft gezegend doordat ze Hem mogen dienen.
- Wees nooit jaloers op Gods genade.
- Laat God soeverein zijn over degenen die Hij redt en beloont.

VOLGENDE WEEK

JEZUS' TRIOMFANTELIJKE INTOCHT

Lees Mattheüs 21:1-11

ACHTERGROND

Anders dan de rijke jonge leider, die niet bereid was om alles te verkopen en Christus te volgen, hadden de discipelen alles opgegeven om Jezus te volgen. Na Jezus' gesprek met de jonge leider, vroeg Petrus aan Jezus wat de beloning zou zijn voor degenen die alles in de steek zouden laten om Hem te volgen (Matt.19:27). Jezus beloofde Zijn discipelen dat ze zouden "zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël oordelen" (19:28). Jezus ging verder met te onderwijzen dat "al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven" (19:29). Ondanks dat de discipelen speciale beloningen zouden ontvangen, zou eenieder die de kostberekening maakte en Christus volgen, niet enkel gered worden, maar ook vele zegeningen die bij de redding horen ontvangen.

Na te hebben verkondigt dat al degene die Hem zouden volgen beloond werden, daagde Jezus de gedachten van de discipelen omtrent de beloningen uit. Hij zei: "Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten" (19:30). De discipelen verwachtten grotere beloningen, omdat ze Jezus het langst hadden gevolgd. Zonder Zijn eerdere stelling tegen te spreken, dat de discipelen een speciaal voorrecht zouden ontvangen bij Zijn terugkomst om te regeren op aarde, maakte Jezus duidelijk dat iedereen die Hem volgde verlossing zou ontvangen, of ze nu eerst of laatst waren. De volgorde waarin men tot Christus komt, de hoeveelheid werk dat verricht werd voor Hem of de tijd die geïnvesteerd werd om Jezus te dienen, zouden uiteindelijk niets wegnemen of toevoegen aan iemands geschenk van eeuwig leven. Zoals Jezus eerder had gezegd was het eeuwig leven geen gevolg van iemands goede werken, maar door Gods genade door wie "alle dingen mogelijk" zijn (19:26). Jezus vertelde een gelijkenis aan Zijn discipelen om te illustreren dat Gods verlossing enkel mogelijk is door Gods genade en niet bepaald werd door de inspanningen van mensen.

De landeigenaar huurt in (Mattheüs 20:1-7)

De gelijkenis van de arbeiders laat zien hoe het hemels Koninkrijk is (Matt.20:1). Het hemels Koninkrijk verwijst naar Gods heerschappij in de levens van mensen. Totdat Jezus terugkeert om fysiek hier op aarde te leven, regeert Hij in de harten van hen die zich onderwerpen aan Zijn heerschappij. De rijke jonge leider wilde het hemels Koninkrijk binnengaan, maar was niet bereid om de kostprijs voor het volgen van Jezus te betalen (Matt.19:23-24). De gelijkenis van Jezus gaat niet over degenen die zich buiten het hemels Koninkrijk bevinden, maar voor degenen die in het Koninkrijk zijn.

Jezus' gelijkenis begint met "een heer des huizes, die 's morgens vroeg eropuit ging om arbeiders voor zijn wijngaard in te huren" (Matt.20:1). Welk exact werk er moest uitgevoerd worden wordt niet vermeld en kan verschillend zijn geweest, van het bouwen van een wijngaard tot het oogsten van druiven. Mannen die geen werk hadden, hadden destijds de gewoonte om zich te verzamelen op de marktplaats en zichzelf uit te huren als een tijdelijk werkkraacht. Ondanks dat de tijd niet vermeld wordt, begon de Joodse werkdag rond 6h in de ochtend. Na met de arbeiders te hebben afgesproken dat Hij hun één denarie (of zilverstuk), zou betalen voor één hele dag arbeid, stuurde de landeigenaar de mannen naar zijn wijngaard. (Een denarie was een goed loon voor één dag arbeid.)

De landeigenaar ging die dag nog vier keer terug: om 9h ("het derde uur", 20:3), 12h ("het zesde uur", 20:5), 15h ("het negende uur", 20:5) en 17h ("het elfde uur", 20:6). Iedere keer stuurde de landeigenaar de mannen naar zijn wijngaard met de belofte dat hij op het einde van de dag zou "geven wat rechtvaardig is" (20:4). Anders dan de mannen die op het eerste uur werden ingehuurd, wisten de mannen die later werden ingehuurd niet welk loon de landeigenaar zou uitbetalen. Toen de landeigenaar voor de laatste keer naar de marktplaats ging, was Hij verrast om mannen te zien die de hele dag zonder werk hadden gezeten, doordat ze niet ingehuurd waren geweest (20:6). Ook al was er nog maar één uur over om te werken, toch beloofde de landeigenaar hun te "geven wat rechtvaardig is" (20:7).

De landeigenaar betaalt uit (Mattheüs 20:8-12)

Toen het avond werd, gaf de landeigenaar zijn dienaar de opdracht om zijn arbeiders uit te betalen, beginnend met degenen die het minst lang hadden gewerkt en eindigend met degenen die het langst hadden gewerkt (20:8). De mannen die slechts een uur hadden gewerkt ontvingen een denarius, maar degenen die een hele dag hadden gewerkt ontvingen ook een denarius (20:9)! Toen degenen die een hele dag hadden gewerkt een denarius ontvingen, waren ze teleurgesteld omdat ze dachten "dat zij meer ontvangen zouden" (20:10). Ze

klaagden tegen de landeigenaar en zeiden: “Deze laatsten hebben maar één uur gewerkt, en u hebt ze gelijkgesteld met ons, die de last van de dag en de hitte verdragen hebben” (20:11-12). De arbeiders waren tevreden toen ze een hele dag mochten werken tegen een loon van een denarius, maar toen ze zichzelf vergeleken met hen die slechts een twaalfde van de werkdag hadden gewerkt en toch hetzelfde loon ontvingen, werden ze ontevreden. De arbeiders vonden dat de landeigenaar onrechtvaardig was door hun het beloofde loon uit te betalen en de andere werkers een hoger loon te geven. Ze waren van streek, omdat de landeigenaar hun “gelijkgesteld” had met degenen die op het einde van de dag kwamen werken (20:12).

De landeigenaar vermaant (Mattheüs 20:13-16)

De landeigenaar ging naar de klagende arbeiders om zijn handeling te verdedigen. Hij verdedigde eerst het feit dat hij een denarius had uitbetaald aan de arbeiders van het eerste uur. De landeigenaar had precies gedaan wat hij had afgesproken. Hij had naar deze mannen niets verkeerd gedaan (Matt.10:13). Daarna verdedigde hij zijn recht om uit te betalen, zoals hij dat zelf wenst (20:14). De landeigenaar vroeg retorisch: “Is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat ik wil?” (20:15). De arbeiders konden noch klagen dat ze te weinig hadden ontvangen, noch dat de anderen te veel hadden gekregen. De landeigenaar was zowel trouw aan zijn belofte als soeverein over zijn geld.

Niet de landeigenaar was het probleem van de klagende arbeiders, maar hun eigen hart. De landeigenaar vroeg: “Of bent u afgunstig omdat ik goed ben?” (Matt.20:15). (Letterlijk staat er: “Is uw oog boos omdat ik goed ben?”) Het oog van de arbeiders was vol nijd en jaloezie, niet omwille van ongerechtigheid, maar omdat goed werd gedaan aan iemand anders dan hun. De arbeiders waren niet kwaad omdat de landeigenaar goed was, maar omdat de landeigenaar niet dezelfde goedheid naar hun had getoond.

Conclusie

Jezus besluit zijn gelijkenis door een parallel te maken met Zijn introductie. Jezus zei: “Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten” (Matt.20:16). Toen de mannen die de hele dag hadden gewerkt zagen hoe genadevol de landeigenaar was geweest, vonden ze dat ze meer verdienden, omdat ze meer hadden gedaan. Ze vonden het niet eerlijk dat de laatste arbeiders evenveel loon ontvingen als de eerste, die twaalf keer meer hadden gewerkt. Dat de landeigenaar iedereen hetzelfde loon betaalde irriteerde hen enorm, omdat het de arbeiders van het eerste uur gelijk stelde aan die van het laatste uur. Toen ze zichzelf vergeleken met de andere werkers, vonden ze dat ze geen voordeel hadden door hun harde werk. Ze redeneerden in hun dwaasheid dat ze beter de hele dag hadden geslenterd op de marktplaats in de plaats van de wijngaard.

Jezus onderwees deze gelijkenis aan de discipelen om hun te waarschuwen tegen de begeerte om hoger te worden gesteld dan de andere volgelingen van Jezus. De landeigenaar is een afbeelding van God, die het recht heeft om verlossing te schenken aan wie hijzelf wil. Hij kan dezelfde verlossing schenken aan een persoon die al 40 jaar bekeerd is als aan iemand die slecht vier uur bekeerd is geweest. Niemand verdient het om verlost te worden door Zijn Dienaar. Je beledigd voelen wanneer een andere heilige dezelfde verlossing geschonken wordt, is eigenlijk je beledigd voelen omdat God genadevol en soeverein is. We moeten ons niet richten naar hoeveel iemand heeft gedaan, of hoeveel een ander heeft gekregen, maar op het feit dat de gelovige oorspronkelijk niets verdiend dan de hel en alles heeft ontvangen in Christus. De gelijkenis is een stevige vermaning om God zowel genadevol als soeverein te laten zijn, tevreden te zijn om Hem te mogen dienen en vol blijdschap te zijn, wanneer God Zijn karakter bekend maakt wanneer Hij anderen belooft.

INTERESSANTE WEETJES

Denarius

De denarius (meervoud: *denarii*), was een zilveren munt, een van de meest gangbare munten in het Romeinse Rijk, vooral ten tijde van de Romeinse Republiek en de eerste twee en een halve eeuw van het Romeinse keizerrijk. De naam *denarius* leeft nog voort in dinar, de munteenheid die in verschillende Arabische landen wordt gebruikt, en in *dinero*, het Spaanse woord voor geld. Ook de oude Franse munteenheid *denier* is van *denarius* afgeleid. Prijzen in Engeland werden tot de invoering van het decimaal systeem uitgedrukt in *L/s/d*, voor resp. pond, shilling en penny, waarbij de afkorting *L* van Libra (Latijn) voor pond en *d* voor penny van *denarius* afkomstig is.

Bron: Wikipedia

INLEIDING

Met kerst, als je al je cadeaus hebt geopend, heb je toen wel eens vergeleken hoe goed jouw geschenken waren ten opzichte van die van je broers of zussen of vrienden? Jezelf met anderen vergelijken kan God erg mishagen. Vandaag in de les, onderwees Jezus een gelijkenis over het geschenk van verlossing. De discipelen waren verantwoordigd dat zij God langer gediend hadden en getrouwer waren dan anderen, maar dezelfde beloning zouden ontvangen als degene die God nog niet zolang hadden gediend. De discipelen zouden dankbaar geweest moeten zijn voor het verbazingwekkende geschenk die ze mochten ontvangen en niet hun geschenk vergelijken met hetgeen andere gegeven was.

LEZEN VAN HET BIJBELGEDEELTE

- De landeigenaar huurt (Matt.20:1-7)
- De landeigenaar betaald (Matt.20:8-12)
- De landeigenaar berispt (Matt.20:13-16)

BEGELEIDENDE VRAGEN

- **Waar vergelijkt Jezus het koninkrijk der hemelen mee?**

Jezus begint de vergelijking door te zeggen dat het hemelse koninkrijk is zoals een landeigenaar die vroeg in de morgen er op uit gaat om arbeiders te huren voor zijn wijngaard. De landeigenaar in deze parabel stelt God voor, die de wijngaard bezit en alles onder controle heeft wat er gaande is, dat is de wereld. De arbeiders zijn degene welke God gekozen heeft om deel te zijn van Zijn koninkrijk. Deze personen stellen degene voor die gehoorzaam waren aan Jezus oproep om Hem te volgen.

- **Wat is het eerste wat de landeigenaar doet in deze gelijkenis?**

De landeigenaar gaat vroeg in de morgen naar het marktplein om mannen te vinden die in zijn wijngaard willen werken. Het was gewoon om mannen te vinden die op het marktplein stonden en wachtten om gehuurd te worden voor werk. Aangezien de landeigenaar mannen nodig had om in zijn wijngaard te werken, kon hij enige van hen inhuren om die dag te werken. Daar ter plaatse gingen mannen akkoord om voor een zilverstuk voor een dag ingehuurd te worden. Dit was een goede hoeveelheid geld in die tijd en de landeigenaar werd gezien als erg royaal naar de mannen toe.

- **Hoe vaak gaat de landeigenaar terug en huurt hij mensen doorheen de dag?**

De landeigenaar gaat die dag in totaal vier keer terug naar het marktplein: een maal om 9 uur (het derde uur), 12 uur (het zesde uur), 15 uur (het negende uur), 17 uur (het elfde uur). Elke keer vindt de landeigenaar arbeiders om voor hem in de wijngaard te werken en belooft hen te betalen wat hij dacht dat aan het einde van de dag correct was. Niet zoals de mannen aan het begin van de dag, wisten zij hoeveel ze betaald werden. Ze stemden er gewoon mee in wat de landeigenaar voorstelde en gingen er op uit om die dag te werken.

- **Waarover is de landeigenaar verbaasd als hij voor de laatste maal naar het marktplein gaat?**

Rond 17 uur in de middag is de landeigenaar verbaasd om te zien dat er nog steeds mannen zijn die nog niet verhuurd zijn die dag. Hoewel er nog maar een uur werk over was, huurt de landeigenaar nog de mannen om in zijn wijngaard te komen werken. Hij belooft hen te betalen wat hij dacht dat juist was en de mannen gingen hiermee akkoord en gingen het werk doen wat nodig was.

- **Wat gebeurt er in deze gelijkenis met de arbeiders toen hun dag van werk voorbij was?**

Toen de avond kwam en de werkdag er op zat, verteld de landeigenaar enige dienaren om de arbeiders voor hun werk te betalen. De dienaren gehoorzamen de instructie van de meester en beginnen de arbeiders die het minst gewerkt hebben te betalen en eindigen met degene die het langst gewerkt hebben.

- **Hoeveel betaalt de landeigenaar aan de arbeiders voor hun werk?**
Verrassend genoeg geeft de landeigenaar iedere man, die in zijn wijngaard gewerkt heeft, een zilverstuk. Ongeacht hoelang ze gewerkt hebben of hoeveel werk ze gedaan hebben, wordt iedere arbeider beloond met dezelfde hoeveelheid loon voor die dag. Degene die later op de dag begonnen met werken ontvingen dezelfde hoeveelheid als degene die de hele dag gewerkt hadden.
- **Waarom worden sommige van de arbeiders verontwaardigd als ze zien dat iedereen hetzelfde loon krijgt?**
De mannen die vroeg in de morgen ingehuurd worden, waren verontwaardigd omdat zij dachten meer te ontvangen dan degene die later in de middag ingehuurd waren. Zij hadden de hele dag gewerkt, voor een totaal van 12 uur in de hitte en dachten dat zij meer moesten ontvangen dan degene die maar een uur gewerkt hadden. Toen ze hun loon kregen en zagen dat het hetzelfde was als degene die alleen maar een uur in de koelte gewerkt hadden, begonnen ze te klagen bij de landeigenaar. Ze dachten dat ze oneerlijk behandeld werden door de landeigenaar en waren nu ondankbaar voor het loon waar ze in het begin van de dag akkoord mee gegaan waren.
- **Hoe reageert de landeigenaar op de klagende en ondankbare arbeiders?**
Na het aanhoren van de klachten van zijn arbeiders, keert de landeigenaar zich naar degene die aan het klagen waren en begint hij zijn handelingen te verdedigen. Als eerste herinnert hij hen dat hij getrouw is geweest in hetgeen hij zei dat hij zou doen. Hij heeft zich aan de belofte gehouden en betaalde ieder van hen een zilverstuk voor het werk. Als tweede herinnert hij de arbeiders er aan dat hij de arbeiders mag betalen wat hij denkt dat goed is. Als landeigenaar heeft hij de controle over zowel zijn wijngaard als zijn geld en heeft daarom het recht om zijn arbeiders te betalen wat hij juist vindt.
- **Waar verwijst de landeigenaar naar wat het werkelijke probleem is bij degene die klagen aan het einde van de gelijkenis?**
De gelijkenis eindigt met de vraag die de landeigenaar aan de arbeiders stelt, "Of ben je afgunstig omdat ik goed ben?" Het probleem van de mopperende arbeiders was niet de landeigenaar, maar hun eigen hart. Het echte probleem met de arbeiders was zonde. Zij waren verontwaardigd, niet omdat ze oneerlijk behandeld waren, maar omdat er goed gedaan was aan iemand anders in de plaats van hen. Ze waren jaloeers en benijden de andere arbeiders die hetzelfde werd gegeven als hun. In plaats van dankbaar te zijn voor de goedheid van de landeigenaar, waren ze ondankbaar omdat ze dachten dat ze meer hadden verdient, omdat ze langer hadden gewerkt.
- **Hoe eindigt Jezus de gelijkenis?**
Jezus eindigt de gelijkenis door te zeggen, "Zo zullen dus de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten." Jezus leerde Zijn discipelen deze parabel om hen te waarschuwen tegen de gedachte dat ze beter waren dan de andere volgelingen. Omdat ze Jezus van het begin hadden gevolgd, betekende niet dat ze meer verdienden dan Jezus' andere volgelingen. Jezus zag al degene die Hem gehoorzaam waren als gelijke. Ieder persoon die aan Zijn oproep van bekering, gehoorzaam was en Hem volgde, zou dezelfde beloning van verlossing ontvangen. Dat de discipelen Hem als langste volgden, maakte Jezus niets uit. Omdat Hij God is, heeft Hij het recht om verlossing te geven aan een ieder die Hij wil, ongeacht hoelang ze Hem volgden.

SAMENVATTING

In de les vandaag, verteld Jezus Zijn discipelen een gelijkenis om hen tegen het gevaar, van zichzelf te vergelijken met andere volgelingen, te waarschuwen. Deze gelijkenis vergelijkt het koninkrijk der hemelen en al degene die hier bij horen, met een landeigenaar die vroeg in de morgen er op uit trekt om arbeiders te vinden die komen werken in zijn wijngaard. Deze landeigenaar gaat meerdere malen naar het marktplein om iedere keer meer mannen in te huren om in zijn wijngaard te werken. Toen de werkdag voorbij was, zorgde de landeigenaar er voor dat elke arbeider betaald werd met een zilverstuk. Ongeacht of iemand nu 12 uur of maar 1 uur had gewerkt, ieder kreeg dezelfde beloning. De landeigenaar had zich aan de afspraak gehouden en gaf elke man wat hij bepaald had wat goed was voor zijn werk. Ondanks de goedheid van de landeigenaar,

klaagden enige arbeiders. Degene die vroeg in de morgen begonnen waren met werken, dachten dat ze meer loon zouden moeten hebben omdat ze langer gewerkt hadden. Deze arbeiders waren jaloers dat de landeigenaar degene die maar voor een uur gewerkt hadden, hetzelfde ontvingen. De landeigenaar berispt de arbeiders van hun zonde, hen er aan herinneren dat hij getrouw was geweest aan zijn belofte. Als landeigenaar had hij het recht om elk persoon te betalen zoals hij wenste.

Zoals de landeigenaar in de gelijkenis, heeft God het recht om te kiezen wie Hij verlossing geven wil en aan wie niet. Al degene die gehoorzaam zijn aan Zijn oproep tot berouw en bekering van hun zonden en Hem volgen, worden als gelijken gezien in Gods ogen en zullen beloond worden met hetzelfde geschenk van verlossing. Dat God ons wou belonen met zo een geweldig geschenk is verbazend. Wij verdienen het allemaal om veroordeeld te worden en naar de hel gestuurd te worden voor onze zonden. Deze gelijkenis van de arbeiders herinnert de discipelen en ons er aan dat God zowel goed als soeverein is. In plaats van ons te vergelijken met andere volgelingen van Christus, zouden we Hem samen moeten loven voor de genade ne barmhartigheid die Hij ons heeft gegeven door Zijn Zoon Jezus Christus.

CRÈCHELES

Jezus wilde Zijn discipelen een nieuw verhaal vertellen over Zijn koninkrijk:

“Er was eens een man die heel veel druivenbomen had.

Zoveel druivenbomen dat er heel veel werk was om te doen.

Daarom ging hij al heel vroeg in de morgen om werkmannen te halen.

Hij zei dat de mannen mochten komen werken en een zilverstuk kregen als beloning.

Dat was heel veel, dus de mannen vonden het een heel goed idee.

Een paar uur later ging de man weer naar de markt om nog meer werkmannen te halen.

Maar er was nog steeds veel werk om te doen.

Dus ging hij weer een paar uur later nog eens nieuwe werkmannen halen.

Toen het bijna avond werd, ging de man voor een laatste keer naar de markt en nam alle mannen mee die wilden werken.

Deze mannen konden niet meer veel werken omdat de dag bijna voorbij was.

Toen werd het avond, de werkdag was voorbij.

De man met alle druivenbomen liet alle werkmannen uitbetalen.

De werkmannen die maar heel weinig hadden gewerkt, kregen een zilverstuk.

De werkmannen die de hele dag hadden gewerkt kregen ook een zilverstuk.

Maar dat vonden de werkmannen, die de hele dag hadden gewerkt, niet eerlijk.

“Wij hebben heel hard moeten werken en wij krijgen evenveel als de andere werkmannen die niet veel hebben gewerkt! Dat is niet eerlijk!”

De man met de druivenbomen ging naar hun toe.

“Heb ik niet aan het begin van de dag gezegd dat ik je één zilverstuk zou betalen? Vond je dat niet goed?”

De werkmannen wisten dat de man met de druivenbomen gelijk had.

“Zijn jullie boos omdat ik goed ben voor anderen?”, zei de man met de druivenbomen.

“Ik ben de baas van de druivenbomen en ik mag kiezen wie er bij mij mag werken. Ik mag ook kiezen hoeveel ik iedereen betaal!”

De werkmannen waren een beetje beschaamd, ze wisten dat de man met de druivenbomen gelijk had.”

Jezus leerde dit verhaaltje om Zijn discipelen te laten weten dat God goed is voor al Zijn kinderen.

God is altijd eerlijk.

MEMORIEVERS

Matt.16:24 Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

Laat enkele kinderen proberen het vers op te zeggen. Weten ze nog wat het vers betekent (zie voor uitleg memorievers Mattheüs Les 14)?

Dit vers kan aangeleerd worden door de melodie van het lied "Broeder Jacob" te gebruiken. Zing het op de volgende wijze: Mattheüs 16 – vers 24 – Toen zei Jezus – tegen Zijn discip'len – als iemand achter Mij (aan) wil komen – moet hij zichzelf verlooch'nen – zijn kruis opnemen – en Mij volgen.

"Broeder Jacob, Broeder Jacob"

"Slaapt gij nog? Slaapt gij nog?"

"Hoor de klokken luiden! Hoor de klokken luiden!"

"Bim Bam Bom, Bim Bam Bom"

IJSBREKERTJES

Moeilijke Begrippen

- **Zilverstuk of penning:** bouw de vergelijking tussen een zilverstuk en een Euro. Neem een Euro mee naar de les. Vraag de kinderen wat het is dat je laat zien. Vraag hen hoeveel Euro muntstukken iemand krijgt voor een dag werken. Leg uit dat in de tijd van Jezus ze geen Euro's hadden, maar dat ze zilverstukken gebruikten om dingen te kopen. In Jezus' dagen, een zilverstuk was gelijk aan een dagloon.
- **Landeigenaar:** een landeigenaar was een persoon zoals een boer. Een boer heeft zowel een huis als een boerderij. Een landeigenaar had zowel zijn huis als het land waar hij dingen liet groeien. Hij verdiende zijn geld door dingen op dit land te verbouwen.
- **Arbeiders:** een arbeider is iemand die niet elke dag naar hetzelfde werk ging. Hij werkte maar voor een dag op die plaats. Een arbeider wist nooit waar hij ging werken of dat hij voor die dag werk zou vinden. Hij ging naar de markt, de plaats waar mensen dingen verkopen, en wachtte totdat iemand hem inhuurde om voor hem te werken.
- **Loon:** wanneer mensen werken, ontvangen ze geld voor het werk wat ze doen. Het geld wat ze betaald krijgen voor het werk is hun loon.
- **Parabel of gelijkenis:** Jezus vertelde vaak gelijkenissen aan de mensen. Een parabel is een speciale manier om de waarheid te onderwijzen. Een parabel is een verhaal of een beeld dat de waarheid uitlegt. Soms begrepen mensen niet welke waarheid Jezus onderwees met de gelijkenis en moest Hij het hun uitleggen.

Soeverein

Zeg tegen de kinderen dat je een snoepje uitdeelt aan verschillende kinderen doorheen het begin van de les. Deel dan alleen aan een vierde deel van de groep kinderen een snoepje uit. Wanneer de kinderen, die geen snoepje hadden ontvangen, teleurgesteld worden, vraag je hen om te herinneren van wie de snoepjes zijn. Dit is een goede gelegenheid om het begrip, van het soeverein zijn over een bepaalde situatie, uit te leggen. Aangezien dat jij de bezitter bent van de snoepjes, heb jij de controle en het recht om de snoepjes te geven aan wie jij wilt of niet wilt. Jij bent soeverein over de situatie, in volledige controle blijvend over wie de beloning ontvangt. In de les vandaag, bezit de landeigenaar zowel de wijngaard als het geld, waarmee hij zijn arbeiders

zou gaan betalen. Aangezien dit het zijne was, was de landeigenaar volledig soeverein en gerechtvaardigd om alle arbeiders dezelfde beloning te geven.

Pff, dit is hard werken

Jongere kinderen kunnen het harde werk van de arbeiders misschien niet direct vatten, zeker wanneer ze veel uren van de dag spelend doorbrengen. Stop halverwege de les en vraag de kinderen om eens na te denken over echt hard werk of iets wat zij niet leuk vinden om te doen. Krijgen zij wel eens een beloning van hun papa of mama voor het doen van een karwijtje? Wat is hun favoriete beloning? Hoe zouden zij het vinden, nadat zij hard aan iets gewerkt hebben, als hun ouders hun en hun broertjes of zusjes dezelfde beloning gaven, hoewel hun broertjes en zusjes de hele tijd hadden gespeeld? Is dit ooit gebeurd? Vervolg de gelijkenis en maak een verbinding met Gods zegen van verlossing, welke nooit verdient kan worden.

KNUTSELWERKJES

Gelijke ring

Geef elk kind een kopie van de bladen “Gelijke ring.” Laat de kinderen de kaarten uitknippen en met een perforator een gat maken op de aangegeven plaats. Kleur de mensen en doe deze kaarten aaneen door er een ring doorheen te doen. Terwijl je de afbeeldingen en de tekst bekijkt, spreek over hoe iedereen aan de ring gelijk is en dat de eerste verplaatst naar de laatste en de laatste verplaatst naar de eerste pagina.

Gods genadeklok

Geef elk kind een kopie van het blad “Gods genadeklok.” Laat hen de mensen en de wijzers inkleuren. Laat hen daarna de onderkant langs de dikke lijn afknippen en dan de wijzers uitknippen. Als laatste maak je de wijzers in het midden van de klok met een splitpen vast. Spreek met de kinderen over Gods soevereiniteit in de verlossing.

God verlost eerder en later

Geef elk kind een kopie van het basisblad “God verlost eerder en later” (met de boog voorgesneden), een zon en een reep papier. Laat de kinderen de reep met een splitpen achter het basisblad vastmaken, zodat de reep doorheen de boog komt. Laat hen de zon aan de bovenkant van de reep plakken, zodat het de tekst bedekt wanneer het heen en weer beweegt.

KNUTSELACTIVITEITJES

De eerste als laatst en de laatste eerst

Als de kinderen binnenkomen geef je hen verschillende karwijtjes te doen. Plan beide karwijen dat een lange tijd zal duren voor de kinderen die als eerste binnenkomen en werkjes die minder tijd kosten aan degene die later komen. Het zou ideaal zijn wanneer beide werken op dezelfde tijd zouden eindigen. Geef de kinderen een kleine beloning als een dank je wel voor hun inzet. Sommige kinderen kunnen beduusd zijn dat zij allen hetzelfde ontvangen, ook al hebben sommigen veel langer gewerkt dan anderen. Tijdens de les kun je deze activiteit gebruiken om de kinderen te helpen begrijpen waarom de arbeiders, die de hele dag gewerkt hadden, verontwaardigd waren dat ze hetzelfde loon ontvingen als degene die voor een uur gewerkt hadden.

Gods genade aan de gelovigen

Doe een sketch waarin twee kinderen beide genade ontvangen. Zit achter een bureau en laat de kinderen elk aan een kant zitten. Een kind zou ijverig zijn zinnen moeten kopiëren, zijn boek lezen of zijn huiswerk maken, terwijl het andere kind in de ruimte kijkt, met zijn vingers trommelt, zijn boek laat vallen of papieren

vliegtuigjes maakt. Wanneer er genoeg tijd verstreken is, zodat de kinderen het goed begrepen hebben, laat je de leraar genadevol aan beide kinderen vertellen dat ze mogen gaan en klaar zijn met hun huiswerk. Het ene kind dat vlijtig gewerkt heeft, zou verontwaardigd moeten zijn, zijn armen over elkaar doen en zijn voeten stampen. De sketch is overeenkomstig van hoe gelovigen soms boos worden als God dezelfde genade laat zien aan degene waarvan de gehoorzaamheid anders is.

De verstrooiden verzamelen

Jezus vertelde de gelijkenis van de arbeiders om ons te laten zien wat “eerlijk” is, als het gaat over de verlossing. Voor het geven van de les verstrooi je enige gekleurde papieren in het lokaal en vraag je de kinderen om rond te gaan en zoveel mogelijk te verzamelen. Leg uit dat degene die meer als vijf vellen papier verzamelt een koekje zullen krijgen. Na hen een bepaalde tijd te hebben gegeven, roep je hen samen en verdeel je de kinderen in drie groepen: degene met meer dan 10 vellen papier, degene die 5-10 vellen papier hebben en degene die minder dan 5 hebben. Geef allen die meer dan 10 hebben twee koekjes. Vraag hen dan hoeveel koekjes de middelste groep moet hebben. Is het eerlijk om hen ook twee koekjes te geven? Vraag de tweede groep hoeveel de laatste groep zou moeten krijgen? De eerste twee groepen kregen al meer dan ze verdienen, waarom willen ze niet dat de eerste groep hetzelfde krijgt als zij? Wat zou eerlijk zijn? Jezus vertelde een parabel die ons zal helpen te beslissen.

Gelijke beloningen

In de les vandaag eindigt Jezus de gelijkenis door Zijn discipelen te vertellen dat de laatste de eerste zullen zijn en de eerste de laatste. Wat Jezus wilde dat Zijn discipelen begrepen, was dat Hij allen, die in gehoorzaamheid aan Zijn oproep tot bekering reageren, als gelijk ziet. Om dit begrip aan de kinderen uit te leggen, laat je ieder kind meedingen in een vooraf bepaalde uitdaging naar jouw keuze. Gebaseerd op je eigen omstandigheden, kan dit een loopwedstrijd zijn, een zwaar voorwerp tillen of op een voet staan. Als de uitdaging een winnaar heeft gegeven, moeten alle deelnemers de winnaar feliciteren met een prijs (i.e. een lintje, een speciale snack of een speciaal privilege tijdens de les, etc.). Eens de winnaar is gefeliciteerd, geef dan elke deelnemer dezelfde prijs voor het gehoorzamen van de regels en het deelnemen in de wedstrijd. Terwijl je de prijzen uitdeelt, leg je aan de kinderen uit hoe er in de les vandaag de in gehuurde arbeiders van de landeigenaar ieder hetzelfde betaald kreeg, ongeacht wie er langer of harder gewerkt had. In de ogen van de landeigenaar werden alle arbeiders gelijk beloond en verwelkomd in zijn wijngaard.

Dat is niet eerlijk

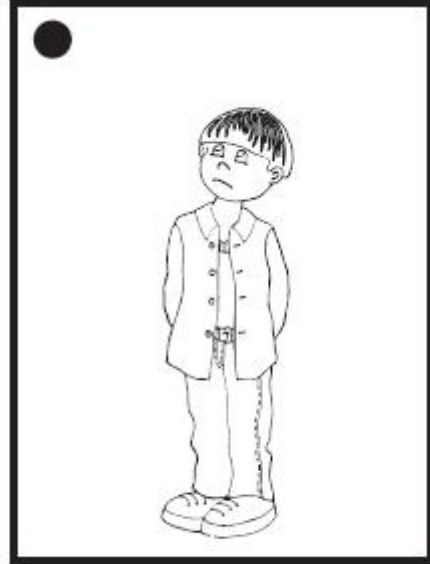
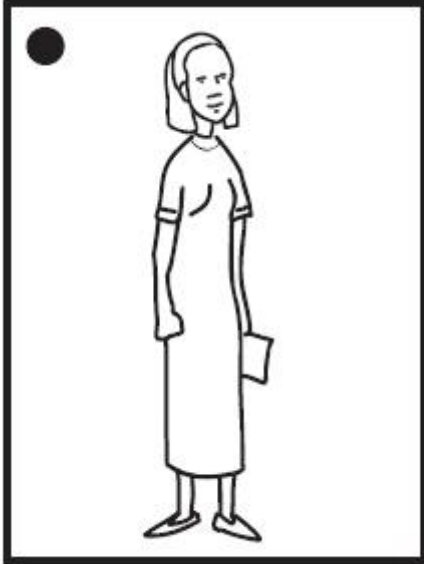
Introduceer de gelijkenis van de arbeiders aan de kinderen, door hen een hedendaagse gelijkenis te vertellen met poppen of in de vorm van een sketch. Vertel hen over twee broers die gefaald hadden om hun kamer op te ruimen zoals ze zouden moeten. Hun moeder geeft de opdracht om aan de oudere broer om de kamer op te ruimen. Dan, wanneer hij bijna klaar is, laat je de tweede broer binnenkomen en hem met het laatste te helpen. Moeder is verheugd over de opgeruimde kamer en geeft de oudste broer een speciaal speelgoed. Hij laat dit aan zijn jongere broer zien en legt uit dat hij de hele dag hard in de kamer gewerkt heeft en dat hij beloond is met dit speelgoed. De jongere broer is onmiddellijk enthousiast, omdat hij ook meegeholpen had om de kamer op te ruimen en verwacht ook een speelgoed. Maar de oudere broer denkt dat hij niets zou moeten krijgen. Hij heeft alleen maar een aantal minuten geholpen, het zou niet eerlijk zijn als hij dezelfde beloning zou ontvangen. Wat denken de kinderen, zouden de broers dezelfde beloning moeten krijgen of niet? Vandaag leert Jezus dat degenen die later in hun leven gered worden, dezelfde beloning van verlossing zullen ontvangen als degenen die veel van hun leven God trouw gediend hebben.

Een dagloon

Op het moment als je de gelijkenis van de arbeiders gaat vertellen, teken dan een verticale tijdslijn op het bord die de uren van de dag aangeven. Plak een man aan de onderkant en vertel hen over de eerste groep arbeiders die vroeg in de morgen gingen werken. Plak dan een andere man verderop in de tijdslijn, die de arbeiders voorstellen die later op de dag kwamen. Plak als laatste een man bovenaan de tijdslijn. Leg aan de kinderen uit

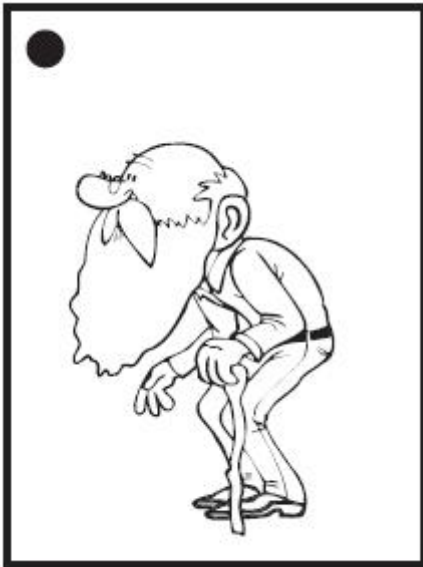
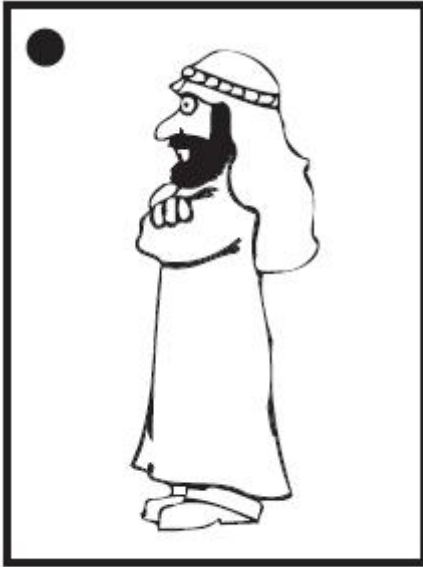
dat als je acht uur gewerkt had dat je een zilverstuk verdiend had. Laat de kinderen samen met jou tellen hoeveel de eerste man gewerkt had. Hoeveel zou hij betaald moeten krijgen? Jezus zei dat hij betaald kreeg wat hij verdiende – een zilverstuk. Tel daarna met hen hoeveel uren de tweede groep gewerkt had. Hoeveel betaalde de landeigenaar deze groep? Tel de laatste groep en leg uit dat ook zij een zilverstuk ontvingen. Nu, als jij een dag hard gewerkt had, zou jij blij geweest zijn wanneer deze mannen, die maar kort gewerkt hadden, hetzelfde betaald kregen als jij? Gebruik dit om uit te leggen dat als God ons toestaat om met Hem in de hemel te zijn, heeft Hij ons veel meer gegeven dan we verdienen en zouden we moeten willen dat iedereen dezelfde zegen zou ontvangen.

GELIJKE RING

"Zo zullen de
laatsten de
eersten zijn,
en de eersten
de laatsten."
Matt.20:16

GELIJKE RING

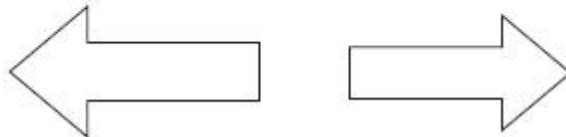
Een ieder die
tot Christus
komt, ontvangt
van God dezelfde
verlossing

GODS GENADEKLOK

God verlost wie Hij wil...

wanneer Hij maar wil!
Denk aan de gelijkenis van de arbeiders
in Matt.20:1-16.

GOD VERLOST EERDER EN LATER

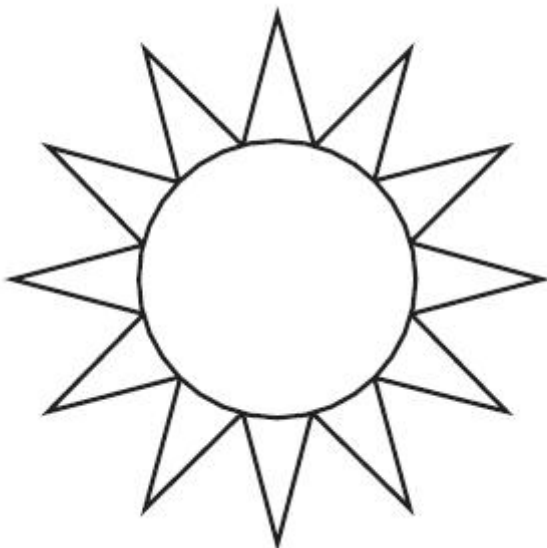
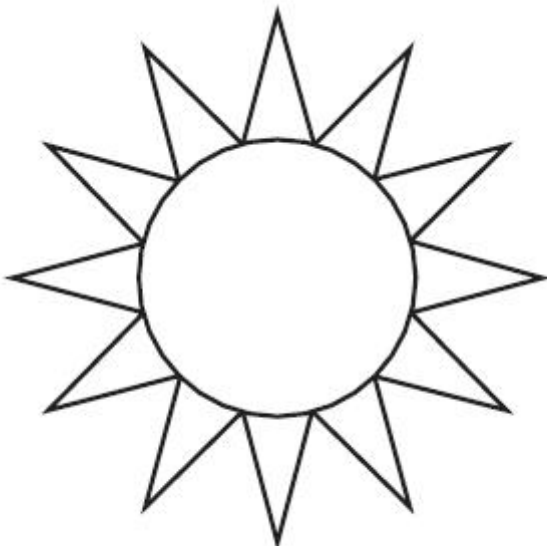
Wanneer God mensen later verlost, kunnen ze Hem nog steeds voor korte tijd dienen.

Wanneer God mensen eerder verlost, kunnen ze Hem voor lange tijd dienen.

Wees blij als iemand verlost wordt!
Denk aan de gelijkenis van de arbeiders
in Matt.20:1-16.

GOD VERLOST EERDER EN LATER

JEZUS ONDERWIJST DE GELIJKENIS VAN DE ARBEIDERS (HANDREIKING KINDEREN)

MATTHEÛS 20:1-16

MEMORIEVERS

Matt.16:24 "Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen."

Ssst... MIJN EIGEN STILLE TIJD

- Met welk loon gingen de eerste groep werkers akkoord? _____
 50 EURO 1 ZILVERSTUK (DENARIE) 10 EURO 1 GOUDSTUK
- Werkten alle arbeiders even lang? _____
- Juist of fout: In de gelijkenis stelt de landeigenaar God voor? _____
- Juist of fout: Degenen die het eerst werden ingehuurd, ontvingen hetzelfde loon? _____
- Juist of fout: De gelijkenis laat zien dat verlossing enkel mogelijk is door Gods genade en niet door werk van mensen. _____
- Wat bedoelde Jezus toen Hij zei "Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten" (20:16).

(Vraag aan je papa en/of mama of jouw antwoorden juist zijn!)

